

В. В. Кузик

Естрадний ансамбль

ЕСТРАДНИЙ АНСАМБЛЬ – невеликий за кількістю учасників (від двох до п'ятнадцяти) творчий колектив, який може існувати як на аматорських, так і на професійних засадах (при осередках культури, клубах, філармонійних та концертних організаціях). У розмов. жанрі найпоширеніші естрадні дуети, які у формі діалогу 2-х контрастних за характерами персонажів розкривають злободенні теми, розігрують сатир. сценки, переповідають анекдот. ситуації. В Україні відомі дуети: [Ю. Березін](#) і [Ю. Тимошенко](#) («Штепсель і Тарапунька»), [В. Ільченко](#) і [Р. Карцев](#), [В. Мойсеєнко](#) і [В. Данилець](#). Найпоширеніші Е. а. як форми муз.-сценіч. виконавства популяр. пісенно-інструм. репертуару. Відомі естрад. вокал. дует [Білоножок](#), жін. тріо [«Либідь»](#), квартет [«Любисток»](#), акапел. чол. ансамбль [«Піккардійська терція»](#). У 1950-х рр. поширеними були створ. при філармоніях інструм. квартети, зокрема баяністів або акордеоністів. Від кін. 1960-х рр. з'явилася нова форма Е. а – [вокально-інструментальний ансамбль](#) (ВІА). Спочатку це був аматор. рух, який згодом перейшов на профес. рівень. Поштовхом для створення ВІА стало захоплення молоддю вокал. композиціями англ. ансамблю «The Beatles», учасники якого музикували у модному на той час стилі біг-біт, грали на електрогітарах з удар. установкою, співали власні пісні, чим спричинили появу нової хвилі у поп-музиці. Типовим складом ВІА є квартет: 3 електрогітари (соло-гітара, ритм-гітара та бас-гітара) й ударна установка (барабани). Звучання ВІА подається через мікрофони на динаміки й має високий рівень гучності. Багато самодіял. укр. ВІА брали участь у числен. тогочас. оглядах худож. самодіяльності, а переможців зараховували до штату обл. філармоній. З часом їх репертуар почав розширюватися за рахунок актив. включення ритміки та мелодизму нац. фольклору, введення до складу нар. інструментів – сопілки, бандури, цимбал, різних декор. брязкалець тощо. ВІА стали остан. ланкою у сфері традиц. Е. а., у їхній творчості намітилися перші прояви нової естетики молодіж. соціуму кін. 20 ст. – рок-музики, актив. розвиток якої позначився появою числен. рок-гуртів (переважно аматор.) та стимулювався у 1990-х рр. концепцією молодіж. пісен. фестивалю нац. спрямування *«Червона рута»*. Серед відомих рок-гуртів того часу – [«Воплі Відоплясова»](#), *«Плач Єремії»*, [«Кому вниз»](#) тощо.

Рекомендована література

1. Думки про легку музику: В порядку обговорення // РК. 1969, 6 серп.;

2. Кузик В. Українська радянська пісня. К., 1980;
3. Малишев Ю., Чекан Ю. Штрихи до великої проблеми // Музика. 1991. № 5.

Бібліографічний опис:

Естрадний ансамбль / В. В. Кузик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18032>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).